

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 22:

Forespørgsel til trafikministeren [om, hvad regeringen vil gøre for hurtigst muligt at nedbringe antallet af trafikulykker].

Af Margrete Auken (SF) og Jes Lunde (SF).
(Forespørgslen anmeldt 13/10 99).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 18: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 6/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Larsen (V):

Lovforslaget, som fremsættes her i dag, med de personer, som foreslås givet dansk statsborgerskab, bygger på nogle retningslinjer, som en række partier her i Folketinget har vedtaget. På den baggrund skal jeg meddele, at Venstre ikke har nogen bemærkninger til det fremsatte lovforslag, idet vi står bag den aftale, som de pågældende partier har indgået.

Helge Adam Møller (KF):

I modsætning til, skal vi sige normal praksis, i hvert fald for Det Konservative Folkeparti, har jeg nogle principielle bemærkninger, som jeg godt vil komme med her ved første behandling af dette af de sædvanlige tre lovforslag, som kommer vedrørende tildeling af dansk statsborgerskab. Når jeg har en række principielle bemærkninger og synes, det er rimeligt at komme med dem her, så er det jo, fordi Det Konservative Folkeparti ikke er med i det forlig, som lige netop blev nævnt af Venstres ordfører.

Vi har i mange år været med i et forlig, som har omfattet et bredt flertal af Folketingets par-

tier, men vi valgte i april måned efter forhandlinger i mere end et år at stå uden for forliget, som er indgået mellem seks af de ti partier her i Folketinget.

Der var to væsentlige årsager til, at Det Konservative Folkeparti ikke kunne acceptere at gå ind i forliget:

For det første var der det, at man efter det forlig, der nu gælder, har mulighed for at blive dansk statsborger, når man er fyldt 65 år og har boet her i mere end 15 år, også selv om man ikke kan tale ét eneste ord dansk. Det synes vi er forkert, medmindre der er den helt særlige situation, at man fysisk eller psykisk er ude af stand til at lære dansk. Har man været torturoffer, eller er man døvstum eller andet, ja, så skal der selvfølgelig kunne dispenseres. Men i øjeblikket kan enhver, der simpelt hen ikke har magtet eller gidet lære dansk i løbet af de mange år, vedkommende har boet i Danmark, blive dansk statsborger, den dag han eller hun fylder 65 år. Det er vi imod.

Den anden meget principielle indvending, vi har imod det forlig, der er indgået, er, at der nu bliver mulighed for, at personer, som har været udvist af Danmark i 5, 10 eller 15 år, typisk på grund af vedholdende kriminalitet, nu også kan få dansk statsborgerskab. Det synes vi også er en så grov handling, at det bør der aldrig kunne dispenseres for.

Når det er sagt, vil jeg også godt sige, at det jo altid er sådan, at når man går med i et forlig, eller når man ikke går med i et forlig, så er der ting, der taler i den ene retning og i den anden retning; man giver og tager. Derfor har vi været med i mange forlig, og vi har ikke opgivet på et senere tidspunkt at komme med i et forlig igen også på dette område, men det kræver altså, at vi føler, at vi i hvert fald får mindst lige så meget, som vi giver. Det følte vi ikke i denne forhandling. Det er derfor, vi har valgt at stå udenfor.

Det betyder så fremover, at når vi behandler disse lovforslag, vil Det Konservative Folkeparti stille fem spørgsmål hver gang i udvalget, og meget kort drejer det sig om, at vi for det første vil spørge: Er der i lovforslaget optaget personer, som nu eller tidligere har været udvist af Danmark, og hvad er det for personer, det drejer sig om?

For det andet: Er der i lovforslaget optaget personer, som er fyldt 65 år, og som ikke kan tale dansk?